

**ВІДОЗВА ДО НАРОДУ ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ “ПРОСВІТИ”  
ТА ПРЕЗИДІЇ ДІЛОВОГО ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ У  
ЗВ’ЯЗКУ З 70-РІЧЧЯМ ТОВАРИСТВА**

Львів, 8 грудня 1937 р.

Український народе!

Велике Свято в Тебе. Ясна хвилина на тернистому шляху Твого життя – хвилина, що гордістю серце Твоє сповняє, віру в могутні Твої сили будить, сили кріпить і єднає, Твої надії соняшними проміннями сповняє.

Це ж Свято перемоги великого Духа – це ж 70-ліття життя і праці Твого найстаршого Товариства “Просвіта”.

Це ж великий всенародний Ювілей культурної праці – Ювілей довгої та важкої боротьби з безпросвітньою темрявою, що Твою національну і людську гідність вбивала, шлях поступу і знання гранітними скелями перед Тобою загороджувала, Тебе – власника чорнозему, великих скарбів Твоєї прадідної землі – на наймита й жебрака зводила.

Це ж Ювілей творчої праці для Тебе, Народе, і з Тобою.

Сімдесят літ тому горстка молодих людей засновує “Просвіту” – горстка, але міцна вірою у конечність і спасенність своєї праці, до глибини своєї душі пройнята високою ідеєю:

**ЧЕРЕЗ “ПРОСВІТУ” ДО ВОСКРЕСІННЯ!**

І ця ідея несеться поза мури Львова в наші містечка й села, підбиває собі серця усіх верств народу, захоплює золотoverхий Київ, лине високо понад кордони, з грудкою батьківської землі на чужину мандрує – за гори-океани.

В Українському Народі знаходить пошану і зрозуміння, бо тільки освіта й відповідне виховання можуть дати народові ту велику моральну силу, що чуда творить, що веде аж до найвищого, найяснішого ідеалу.

А за сімдесят літ горстка просвітніх робітників розростається в тисячі. Перші слабкі кроки перемінюються в могутній, організований похід продуманої, доцільної праці на всіх ділянках народного життя.

З “Просвіти” родяться наші економічно-господарські установи, рідне шкільництво, тіловиховні товариства – словом увесь наш національний доробок.

І “Просвіта”, як Матір, у великій пошані серед своїх дітей і внуків, які свідомі того, що їхній розвиток і сила залежні й далі від тої великої виховної і культурно-освітньої праці, що її далі веде “Просвіта”.

І Ти, Український Народе, гордий на своє Товариство, а Товариство горде на Тебе. Ти гордий і вдячний “Просвіті” за її велику 70-літню працю. Але цієї праці “Просвіта” ще не скінчила, перед нею роль стократ більша і важніша.

І “Просвіті” спочити не вільно.

Її праця має стати ще глибша, ще ширша, ще міцніша, ще живіша. А з неї має вирости нове оновлене покоління – нова доля.

Та це залежить тільки від Тебе, Український Народ! Покажи у сімдесятиліття “Просвіти” силу Свого Духа, докажи, що Ти не тільки створив “Просвіту”, але й любиш Її і Вона Тобі потрібна.

Дай доказ своєї високої культури, національної свідомости, розуміння своїх потреб і обов’язків.

Скажи могутнє слово, що “Просвіта” все на тебе числити може, що Вона зіниця Твого Ока, кров Твого Серця, душа Душі Твоєї.

Велично і гідно відсвяткуй це ВЕЛИКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО.

Нехай не буде у Тебе ні одної людини, що в Ювілейному році не стала б членом Товариства, що від серця не дала б ювілейного “Дару Просвіти”, дару княжого, гідного великого Народу і великих потреб Товариства. Хоч Ти ніколи не жалів нічого для “Просвіти”, так і тепер – у важкий для Тебе час – Ти певно не пожалієш нічого і даш змогу стати “Просвіті” на тій висоті, на якій хочеш її бачити.

“Просвіта” – Твоя доля, історія Твого життя. Твоє ясне *Майбутнє*, Твоє *Життя*!

**ТИ ЖИВЕШ “ПРОСВІТОЮ”, А ВОНА ЖИВЕ ТОБОЮ!**

Нехай же ж “Просвіті” з Її Ювілеєм придуть моральні й матеріальні сили –  
**НА ДОБРО Й ЩАСТЯ НАРОДУ!**

Хвала і вдяка Всевишньому!

Слава “Просвіті”!

У Львові, в перший ювілейний день “Просвіти”, 8 грудня 1937 р.

Головний відділ Товариства “Просвіта” у Львові:

д-р Іван Брик, голова

Микола Дужий, секретар

Василь Мудрий, 1 заст. голови

Омелян Терлецький, 2 заст. голови

Члени Головного Відділу:

д-р Степан Витвицький, Василь Глібовицький, Юліян Дроздовський, о. Юліян Дзерович, д-р Маркіян Дзерович, Богдан Кравців, Степан Кузик, Петро Мигович, Зиновій Пеленський, Михайло Таранько, Микола Творидло, Євгенія Терлецька.

Заступники членів Головного відділу:

д-р Степан Булак, Михайло Вагула, о. д-р Іван Гриньох, Євгенія Макарушкова.

Президія Ділового ювілейного комітету:

Зиновій Пеленський, голова

Петро Петрик, секретар

інженер Микола Творидло, д-р Любомир Макарушка, Степан Кузик,

д-р Леонтій Максимонько, Роман Голян.

Члени Ділового ювілейного комітету:

Василь Барвінський, д-р Тит Бурачинський, Василь Глібовицький, Іван Грибар, Іван Грещак, Ілярій Гриневецький, д-р Іван Гижа, д-р Мирон Коновалець, д-р Павло Кривуцький, Семен Магальяс, д-р Роман Мармаш, Михайло Осінчук, Іван Охримович, інженер Олександр Пежанський, Орест Радловський, Михайло Таранько, Іван Тиктор, інженер Михайло Хронов’ят, Лев Ясінчук.

Чим більше членів в “Просвіті”, тим більшу силу вона матиме і тим краще зможе заціплювати громадську культуру незорганізованим!

*Під прапором “Просвіти”. – 1938. – Ч. 1. – С. 2–3.*